

“Kom,
we rijden
naar de zee,
gij en ik”

Hilde De Baerdemaeker

Op de pier in Nieuwpoort staat een vrouw wier haren wapperen in de wind, als een vlag die de richting wijst. Het is actrice Hilde De Baerdemaeker en ze ademt in en uit.

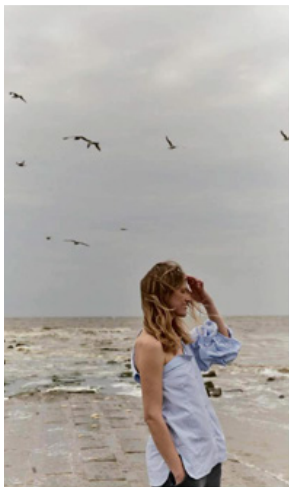

in en uit. En ze straalt.
Dat ze gelukkig is, zal ze
straks zeggen. Ondanks
het rauwe verdriet om de
dood van haar vader, die
in maart voorgoed zijn

vleugels uitsloeg en boven
het leven uitsteeg. Een
beetje zoals de vogels waar
hij een zwak voor had.
Dat we Hilde hier treffen,
is niet toevallig. Weinig

uitnodigingen klonken
in haar oren mooier dan
die van haar vader toen
hij weer eens zei: "Kom,
we rijden naar de zee,
gij en ik."

Tekst Jeroen Vermeiren **Foto's** Kurt Stallaert **Styling** Gloria Perales Angulo **Make-up & haar** Sabine Peeters

heel de tijd rare vogels rond mij. Letterlijk. En dat is iets dat ik heel erg associeer met papa. Hij woos mij altijd op de vogels. 'Kijk, kijk, een reiger', kon hij plots zeggen. Of 'Daár! Een buizerd!' Of welke vogel ook. Hij herkende ze allemaal en wees ze mij aan. Nu lijkt dat het enige dat ik nog zie: vogels, overall vogels. En ik hoor hem constant in mijn hoofd zeggen: 'Kijk, meisje, daár!'

Leerde hij je écht kijken naar de dingen?

'Ja, absoluut. Hij wijst mij nog voortdurend op alle schoonheid. Zelfs nu hij er niet meer is. Papa was een fervent fotograaf. Hij had zijn foto toestel altijd bij de hand. Hij heeft mij geleerd om een kader te maken en om de dingen die je niet wilt zien gewoon buiten dat kader te houden. Te focussen op wat wel mooi is, en daar bij wijze van spreken je stopcontact in te pluggen om jezelf op te laden.'

Dat is een geweldig geschenk, toch?

'Ja, dat verrijkt mij enorm. Ik besef nu ook dat dat is wat ik doe als ik schilder. Ik maak

Wanneer je afscheid moet nemen van je vader waarvan je denkt 'die gaat er altijd zijn', dan neem je afscheid van heel je verleden

omrassen om beelden rond mij te verzamelen waar ik van kan genieten. En ik niet alleen, want als er vrienden over de vloer komen, wil er wel eens eentje kirren: mag ik ook zo'n doek? Dus blijf ik nog maar een schilderij maken, en nog een, en nog een. Ik heb een vriendin wier huis ondertussen vol hangt met doeken van mij. De vergezichten die ik schilder, hebben iets universeels. Iederéén gaat graag naar de zee om uit te waaien, of in de branding te staan en eens goed te vloeken. Om opgeladen weer naar huis te rijden. Met een pottetje verse garnaaals. Ik ken niemand die niet af en toe zo'n kleine vlucht kan gebruiken. Dát effect creëren via mijn schilderijen, dat vind ik geweldig.'

Even herademen tussen alle prikkels en de ratrace door.

'Ja, letterlijk zelfs. Alle ruis bannen en herademen. Ik vergelijk het altijd met het geluid van de dampkap die nog staat te draaien wanneer je al klaar bent met eten. Dat irritante gezoem op de achtergrond, waarvan je denkt: godverdomme, dat werkt op mijn zenuwen. En dan het gevoel dat je krijgt wanneer je die afzuigkap uitzet. De zacht van opluchting die je dan laat, de verlichting die door je lijf trekt als een zalige golf. Dát gevoel, weet je wel.'

Hebben jullie op een goede manier afscheid kunnen nemen van elkaar? Is alles wat nog gezegd moest worden ook gezegd?

'Ja, eigenlijk wel. Mijn vader was een man van weinig woorden, maar wij verstanden elkaar. Niet alles moest uitgesproken worden. Hij en ik konden heel goed een soort

blikkenspel van begrip hebben. We hadden aan een half woord genoeg."

Je hebt pas een nieuwe website gelanceerd: www.playpauze.be. Wat is het verhaal daarachter?

"Ik heb door omstandigheden wat meer tijd gehad de voorbije maanden. Daardoor ontstond er ook ruimte om mezelf te bevragen. "Wat wilt gij eigenlijk, De Baerdemaeker? Ge gaat naar de 40, ge zit bijna in den helft. Wat maakt u blij?"

En wat was het antwoord op die vraag?

Wat maakt Hilde De Baerdemaeker blij?
"Acteren, sowieso. Dat was mijn eerste passie ooit en het zal altijd een passie blijven. Ik wil mijn hele leven blijven acteren. Maar daarnaast dus ook die twee andere

passies: schilderen en yoga. Ik bedacht me dat ik van alles wat ik graag doe mijn beroep wil maken. Zo ontstond het idee voor playpauze.be. Als ik niet speel - lees: acteer - dan houd ik me bezig met de twee dingen die ik doe in pauzetime. Ik zou niet meer zonder yoga of schilderen kunnen. Ik wil niet kiezen. Het is niet of/of, het is on/ en."

Algaande op het vuur waarmee je over schilderen en yoga praat, lijkt het of ze van een onontkoombare noodzakelijkheid zijn.

"Dat is ook zo. Ondertussen ben ik zover dat ik mijn schilder dagen zelfs inplan in mijn agenda. Mijn dinsdagen reserveer ik sowieso om te schilderen. Dan rijdt ik naar mijn atelier en vergeet ik alles om mij heen.

Ik kan een hele dag opgaan in een doek om dan tegen de avond te beseffen dat ik niet eens gegeten heb. 't Is dan ook een bijzondere plek, mijn atelier. Een van mijn beste vriendinnen heeft een prachtige wintertuin naast haar huis, met heel veel glas. Daar valt heel veel natuurlijk licht binnen. Ze is zo lief om mij daar mijn ding te laten doen. Ik heb een sleutel en kan er altijd terecht."

Over naar de yoga. Een beetje een hype onder de BV's, toch? Ze lijken allemaal aan de meditatie te gaan.

"Weet je wat het is? Yoga is algemeen aan een grote opmars bezig. De hoeveelheid mensen die aan yoga doen is over de hele aardbol zo gigantisch aan het toenemen, dus ja, ook meer BV's hebben de weg gevonden naar yoga. Meer is het niet."

Hoe ben jij bij yoga terechtgekomen?

"Ik ben voor het eerst in aanraking gekomen met yoga toen mijn tweeling onderweg was. Ik ben toen zwangerschaps- ▶